

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Interesna skupina lokalnih interesov

Številka: 060-16/17-16/2
Ljubljana, 17. 11. 2017

Osnutek

Z A P I S N I K

79. seje Interesne skupine lokalnih interesov, ki je bila v sredo, 8. novembra 2017, v dvorani Državnega sveta, v poslopiju parlamenta Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je pričela ob 11. uri in se končala ob 11.30 uri.

Prisotni: Toni Dragar, Rajko Fajt, Alojz Glavač, Franc Golob, Tomaž Horvat, mag. prava, Bojan Kekec, mag. inž. energ., Samer Khalil, Bojan Kontič, Mirko Kozelj, Rudi Matjašič, mag. posl. ved, Milan Ozimič (vodja), Miloš Pohole, Janko Požežnik, Jože Slivšek, Dušan Strnad, mag. Stevo Ščavničar, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Jernej Verbič.

Opravičeni: Uroš Brežan, Boris Popovič, Metod Ropret.

Sprejet je bil naslednji d n e v n i r e d:

1. Potrditev zapisnikov 76., 77. in 78. seje interesne skupine
2. Priprava na 56. sejo Državnega sveta
3. Poročilo o delu Interesne skupine lokalnih interesov za leto 2017
4. Pobude in vprašanja

* * *

Interesna skupina je potrdila predlog dnevnega reda (16 ZA, 0 PROTI).

Ad 1)

Interesna skupina je brez pripomb potrdila zapisnike 76., 77. in 78. seje (17 ZA, 0 PROTI).

Ad 2)

V okviru priprave na 56. sejo Državnega sveta je interesna skupina obravnavala naslednje zadeve:

I)

Letni poročili Evropskega računskega sodišča za leto 2016

Kot je pojasnil vodja interesne skupine, bo letni poročili predstavil član Evropskega računskega sodišča, zatem pa mu bodo lahko državni svetniki postavljali vprašanja.

II)

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalnih volitvah (ZLV-J) - druga obravnava, EPA 2208-VII

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta na skupni seji podprli predlog zakona.

Kot sta pojasnila vodja interesne skupine Milan Ozimič in predsednik komisije Jernej Verbič, je matično delovno telo Državnega zbora pripravilo dopolnjen predlog zakona, v katerem je na predlog PS SDS kot stalen termin za redne volitve v občinske svete določena tretja nedelja v novembru (in ne druga nedelja kot je bilo sprva predlagano).

Interesna skupina je sprejela (18 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **podpira** predlog mnenja Državnega sveta k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalnih volitvah.

* * *

Za poročevalca je bil določen vodja interesne skupine Milan Ozimič.

III)

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-2E) - druga obravnava, EPA 2211-VII

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je podprla predlog zakona.

Interesna skupina je brez razprave sprejela (17 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **podpira** predlog mnenja Državnega sveta k Dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

* * *

Za poročevalca je bil določen vodja interesne skupine Milan Ozimič.

IV)

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR-A) – skrajšani postopek, EPA 2236-VII

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je podprla predlog zakona.

Interesna skupina je brez razprave sprejela (18 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **podpira** predlog mnenja Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov.

* * *

Za poročevalca je bil določen vodja interesne skupine Milan Ozimič.

V)

Predlog Zahteve za oceno ustavnosti in zakonitosti 63. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C)

Pobudo za sprejem navedene zahteve je podal državni svetnik Alojz Kovšca in Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano jo je podprla.

Interesna skupina je brez razprave sprejela (18 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **podpira** predlog zahteve Državnega sveta za oceno ustavnosti in zakonitosti 63. člena Zakona o divjadi in lovstvu.

* * *

Za poročevalca je bil določen vodja interesne skupine Milan Ozimič.

VI)

Zaključki posveta Vloga odvetništva v Republiki Sloveniji

Predlog sklepa z zaključki posveta je pripravila Komisija za državno ureditev.

Interesna skupina je brez razprave sprejela (18 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **podpira** predlog sklepa Državnega sveta.

* * *

Za poročevalca je bil določen vodja interesne skupine Milan Ozimič.

Ad 3)

Poročilo o delu Interesne skupine lokalnih interesov za leto 2017

Poročilo interesne skupine vsebuje vse aktivnosti interesne skupine v letu 2017 in bo sestavni del Poročila o delu Državnega sveta za leto 2017.

Vodja interesne skupine Milan Ozimič je pojasnil, da iz vsebine poročila izhaja, da je bila interesna skupina aktivna s svojimi pobudami, predlogi za odložilni veto in stališči, ki so bila zelo korektna in argumentirana ter so večinoma dobila tudi podporo ostalih interesnih skupin.

Interesna skupina je sprejela (18 ZA, 0 PROTI) naslednji s k l e p:

Interesna skupina **je sprejela** Poročilo o delu Interesne skupine lokalnih interesov v letu 2017.

Interesna skupina je sprejela (19 ZA, 0 PROTI) dodaten s k l e p:

Interesna skupina pooblašča službo Državnega sveta, da dopolni poročilo o delu Interesne skupine lokalnih interesov za leto 2017 z zadevami, ki jih bo interesna skupina obravnavala do konca mandata.

* * *

Poročilo o delu Interesne skupine lokalnih interesov za leto 2017

SESTAVA INTERESNE SKUPINE

22 članov interesne skupine lokalnih interesov zastopa v Državnem svetu interese občin volilne enote, v kateri so bili izvoljeni. V ta namen so v občinah odprte svetniške pisarne, kjer lahko državni svetnik opravlja razgovore s predstavniki občin, volivci in drugimi zainteresiranimi svoje volilne enote. Na ta način je omogočen neposreden stik med volilno bazo in državnim svetnikom in s tem prenos problemov oziroma predlogov, mnenj in pobud med volilno bazo in Državnim svetom.

Člani Interesne skupine:

Milan Ozimič (vodja), Uroš Brežan, Toni Dragar, Rajko Fajt, Alojz Glavač, Franc Golob, Tomaž Horvat, mag., Bojan Kekec, Samer Khalil, Bojan Kontič, Mirko Kozelj, Rudi Matjašič, Miloš Pohole, Boris Popovič, Janko Požežnik, Metod Ropret, Jože Slivšek, Dušan Strnad, mag. Stevo Ščavničar, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Jernej Verbič.

ŠTEVILO SEJ IN OBRAVNAVANE ZADEVE

Interesna skupina je imela v letu 2017 dvajset (21) sej, od tega petnajst (16) rednih in pet (5) izrednih sej. Interesna skupina je imela šest (6) sej skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj.

Interesna skupina, v skladu s 16. in 20. členom Poslovnika Državnega sveta, obravnava zadeve in oblikuje stališča do zadev, ki so na dnevnem redu Državnega sveta in njegovih komisij ter druge zadeve iz pristojnosti Državnega sveta ali obravnava zadeve namesto komisije, kadar le-te ni mogoče sklicati oziroma pravočasno sklicati.

Povzetek najpomembnejših obravnavanih zadev

Interesna skupina je na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj 23. 1. 2017, na pobudo državnega svetnika Dušana Strnada, obravnavala pobudo župana občine Dol pri Ljubljani za zakonsko ureditev lastništva javnih cest, ki potekajo preko zasebnih zemljišč. Kot je pojasnil pobudnik, je bil v preteklosti že poskus urejanja problematike lastništva javnih cest s sprejemom 85. člena Zakona o javnih cestah (Ur. l. RS, št. 29/97), vendar ga je Ustavno sodišče 2002 razveljavilo (U-I-224/00; Uradni list RS, št. 50/02). Pobudnik je poudaril razlikovanje med razveljavljeno določbo 85. člena Zakona o javnih cestah in njegovo zakonodajno pobudo, ki temelji na institutu priposestevanja kot ustaljenem institutu v slovenskem pravnem sistemu: če nekdo nepremičnino uporablja daljše časovno obdobje (10 let), pridobi lastninsko pravico na stvari. V nasprotju z zasebnimi subjekti se v primeru občin glede priposestevanja odpira vprašanje, kdo v imenu občine lahko izvaja priposestevanje (župan, občani, vsi uporabniki ceste). Ker institut priposestevanja po Stvarnopravnem zakoniku ni najbolj ustrezen za urejanje lastništva javnih cest, se z zakonodajno pobudo predlaga, da je izkazano priposestevanje, če občina uporablja cesto več kot 10 let in na njej izvaja javne službe (npr. vzdrževanje, pluzenje, itd). Interesna skupina in komisija sta podprli zakonodajno pobudo in napor pobudnika za ureditev lastništva javnih cest. Državni svet je že 30. 3. 2015 organiziral posvet z naslovom Urejanje problematike kategorizacije občinskih cest, ki potekajo preko zasebnih zemljišč, ki je pokazal, da občine ne nasprotujejo urejanju problematike in se s tem večina že ukvarja, vendar vsaka na svoj način in tudi z različnim uspehom. Na podlagi posveta je Državni svet oblikoval zaključke v obliki ugotovitev in različnih predlogov in pobud, ki bi občinam, glede na finančne zmožnosti, omogočile čim hitrejšo in lažjo vzpostavitev zakonitega in ustavnega stanja, vendar se ni naredil praktično noben premik. Problem neurejenih lastninskih razmerij pri občinskih cestah izhaja še iz preteklega družbenega sistema, ko smo imeli družbeno lastnino in lastninska pravica

ni bila ustavna kategorija. Občine so ta problem podedovale in ga niso same povzročile. Pri tem ne gre samo za vprašanje občinskih, ampak tudi državnih cest, prav tako ne gre le za neurejenost lastništva javnih cest, ampak tudi za vprašanje pravne varnosti lastnikov nepremičnin, ki imajo dostop preko cest z neurejenim lastništvom (npr. problem pridobivanja GD). Ker je problematika preobsežna (23.000 km cest) in so pričakovanja sedanjih lastnikov zemljišč, preko katerih potekajo javne ceste, (pre)velika, občine tega vprašanja brez posebne zakonske ureditve ali finančne pomoči države ne bodo uspele rešiti v doglednem času, saj v sistemu financiranja, ki velja, finančno niso sposobne niti obnavljati in vzdrževati cest, kaj šele zagotoviti sredstev za ureditev te problematike (za odškodnine ali nadomestila v naravi, odmero zemljišč in ureditev cest v katastrskih evidencah ter ureditev lastništva v ZK). Občine bi lahko odpravile neustavno in nezakonito stanje zelo počasi oz. v skladu s proračunskimi zmožnostmi, vendar se je treba zavedati, da je to možno, če so se lastniki zemljišč pripravljene odpovedati plačilu oz. so pripravljene prenesti lastništvo na občino za simbolično oz. razumno ceno, medtem ko nosijo občine preostale stroške urejanja lastništva, ki niso zanemarljivi. Če občine ceste z neurejenim lastništvom ukinejo iz kategorizacije občinskih javnih cest, to pomeni, da se taka cesta ne vzdržuje, pozimi ne pluzi itd. To je lahko v primeru več km dolgih poti v zasebni lasti, ki vodijo do naselij, s čimer se soočajo v nekaterih občinah, velik problem. Na drugi strani se stopnjujejo pritiski lastnikov zemljišč, tudi tako, da občinam pošiljajo račune z nerazumnimi odškodninami in rok za plačilo (odkup) zemljišč, po katerih potekajo občinske ceste. Ob tem sta interesna skupina in komisija opozorili tudi na odloke o kategorizaciji občinskih cest, ki jih Ustavno sodišče v zadnjih letih razveljavlja, a so pred njihovim sprejemom občine dobile soglasje države (Direkcije za infrastrukturo oz. nekdanje Direkcije za ceste). Na problematiko bi morali gledati s širšega družbenega vidika, saj so ceste v javnem interesu in so jih občine zgradile ter jih vzdržujejo zaradi uporabnikov. Poiskati bi morali ravnotežje med lastninsko pravico in javnim interesom. Nujno je treba poiskati ustrezen rešitev, pri čemer je zakonodajna pobuda župana mag. Janeza Tekavca ena od možnosti oz. del (začetka) iskanja ustrezne rešitve. V zvezi s pobudo je bilo opozorjeno, da bi morala končna rešitev vključevati upravičenost do odškodnine, saj je lastninska pravica ustavna kategorija, pri čemer bi morali določiti razumno visoke odškodnine.

Interesna skupina in komisija sta Službi Državnega sveta za pravne in analitične zadeve (SPAZ) predlagali, da prouči predlagano besedilo členov z vidika Ustave in pravnega sistema. V primeru ugotovljene skladnosti z ustavnim in pravnim redom sta se interesna skupina in komisija zavezali, da bosta v sodelovanju s pobudnikom zakonodajne iniciative, SPAZ ter združenji občin pristopili k pripravi predloga zakona. Interesna skupina se je na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj 24. 4. 2017 seznanila z mnenjem Službe Državnega sveta za pravne in analitične zadeve glede predloga zakona o ureditvi lastništva cest, ki ga je v imenu 56 občin predlagal župan občine Dol pri Ljubljani mag. Janez Tekavec. Kot sta ugotovili, ima SPAZ resne in argumentirane pomisleke glede predloga zakona, obenem pa nakazuje bolj operativne rešitve za ureditev problematike lastništva javnih cest, ki potekajo preko zasebnih zemljišč, v okviru nadgradnje veljavne zakonodaje in z opredelitvijo odškodnin zaradi omejitve lastninske pravice. V zvezi s tem sta interesna skupina in komisija ocenili, da v primeru priposestevanja občine verjetno ne bi imele stroškov iz naslova odškodnin, imela pa bi ostale stroške (parcelacija, vpis v zemljiško knjigo). Za razrešitev problematike občine potrebujejo tako pravno podlago kot finančna sredstva. Smiselno je, da se dolžina 23.000 km cest, zaradi lažjega ugotavljanja finančnih posledic, pretvori v m². V zvezi z dosedanjimi opozorili Ministrstva za infrastrukturo, da imajo občine že sprejeto pravno podlago za urejanje težav z lastništvom javnih cest, je bilo opozorjeno, da mogoče to drži, vendar je ključni problem zagotavljanje finančnih sredstev. Zato je smiselno, da se iščejo rešitve tudi v smeri iskanja odgovorov glede finančnih virov za urejanje tega vprašanja – npr. dodatni viri financiranja v obdobju urejanja problematike. Glede na to, da je priposestevanje zapleten postopek, ki je lahko ne samo dolgotrajen, ampak lahko občinam zaradi težavnosti povzroči dodatne stroške, sta interesna skupina in komisija predlagali, da SPAZ mnenje dopolni s konkretnimi predlogi in možnostmi glede nadgradnje veljavne zakonodaje, ki bodo skladni z Ustavo ter bodo vodili v začetek reševanja problematike neurejenosti lastništva zemljišč, po katerih potekajo javne (občinske in državne) ceste. Na podlagi tega je SPAZ pripravil gradivo, ki omogoča poenostavitve postopkov za ureditev lastniških razmerij na nepremičninah,

na katerih so zgrajene javne ceste oz. poti, ki se uporabljajo za javni cestni promet, pri čemer se domneva priposestevanje (nepremičnina pod cestnim telesom javne ceste je v javni lasti, če je na njej več kot 20 let zgrajena javna cesta). *Interesna skupina na 76. seji 10. 10. 2017 sprejela pobudo za sprejem Predloga zakona o ureditvi lastništva javnih cest. Državni svet je na 55. seji 11. 10. 2017 določil besedilo Predloga zakona o ureditvi lastništva javnih cest (EPA 2284-VII) in ga poslal Državnemu zboru v obravnavo in sprejem.*

Interesna skupina se je na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj 23. 1. 2017 seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin, ki ga je Ministrstvo za javno upravo predložilo v javno obravnavo. Člani interesne skupine so menili, da so predlagane rešitve bolj usmerjene v razdelitev mase sredstev za financiranje občin na podlagi drugačnih kriterijev med občinami kot pa v opredelitev temeljnega odnosa do financiranja lokalne samouprave. Z zakonskimi spremembami bi morali rešiti najbolj problematična vprašanja financiranja občin (povprečnina, omejitev prihodkov nad primerno porabo, sofinanciranje investicij), ki so se v zadnjih letih mimo systemskega zakona o financiranju občin in brez soglasja občin parcialno in enostransko urejala z vsakoletnim zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna. Treba je realno ovrednotiti stroške zakonskih nalog oz. razjasniti, kaj je primeren obseg financiranja zakonskih nalog in kaj je primeren obseg financiranja razvoja občin in s tem povezanih investicij. Ko bo realno določen obseg sredstev za financiranje občin, se lahko pogovarjamo o notranji razdelitvi mase sredstev in ustreznosti posameznih kriterijev za izračun primerne porabe občin. Spremembe zakona bi morale imeti pozitivne finančne posledice za sistem lokalne samouprave. Državni svetniki so tudi menili, da predlagana rešitev glede skupnega opravljanja nalog občinske uprave ni primerna, saj bo lahko vodila v nasprotni učinek od pričakovanega. Prihodnost obstoječih skupnih občinskih uprav (v katere je vključeno manjše število občin) je vprašljiva, še posebej ob predlagani določbi, da se višina sofinanciranja nalog zmanjša za 2 % za vsako od predvidenih nalog za skupno opravljanje, ki se ne bi izvajale v okviru skupne občinske uprave. Obstoječe skupne občinske uprave, ki opravljajo le posamezne naloge, bi bilo treba združiti zaradi zagotavljanja večjega obsega dodatnih sredstev iz državnega proračuna, vendar je lahko v praksi to problematično, saj se občine za opravljanje posameznih nalog povezujejo z različnimi občinami. Občine (dve ali več) se odločajo za sodelovanje v skupnih občinskih upravah predvsem zaradi finančne stimulacije, kar se z novelo zakona destimulira, saj bo občina upravičena v višini 50 % v preteklem letu realiziranih odhodkov njenega proračuna za financiranje le v primeru, če se naloge opravljajo za deset ali več občin. Če bi želele občine v goriški regiji ohraniti sedanji obseg financiranja nalog v okviru skupnih občinskih uprav, bi morale organizirati skupno opravljanje nalog v okviru celotne regije, kar je nesprejemljivo. Po opravljeni javni razpravi je Vlada v Državni zbor predložila Predlog zakona o spremembah Zakona o financiranju občin (EPA 2087-VII), ki ga interesna skupina in Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na skupni seji 9. 10. 2017 nista podprli. Državni svetniki so opozorili, da je bil predlog zakona predložen v zakonodajni postopek brez resnejše uskladitve z združenji občin, ki nasprotujejo predlaganim rešitvam in pričakujejo, da se v sistem financiranja občin ne bo posegalo brez predhodnih objektivnih analiz. Predlog zakona spreminja temelje obstoječega modela financiranja in ne določa več povprečnine, ampak določa izračun povprečnih stroškov, na podlagi tega izračuna in upoštevanja makroekonomskih razmer pa bo višino povprečnine na predlog Vlade določil Državni zbor. Kot opozarjajo v združenjih občin, se s tem vzpostavlja sistem, da bo lahko Vlada na podlagi svojih argumentov prosto določila oz. predlagala višino povprečnine. Ob nespremenjenem obsegu nalog, katerih stroški se upoštevajo za ugotovitev primerne porabe občine, se predlaga uzakonitev današnje prakse določanja višine povprečnine, ki je bistveno nižja od dohodnine, ki pripada občinam po zakonu, ki ureja financiranje občin (54 % dohodnine vplačane v predpreteklem letu), kar je z vidika financiranja lokalne samouprave nesprejemljivo. Državni svetniki ob tem tudi opozarjajo na revizijsko poročilo Računskega sodišča, ki zahteva, da je treba jasno določiti naloge, katerih stroški se upoštevajo pri določitvi povprečnine, kar pa predlog zakona ne ureja. V zvezi z upoštevanjem makroekonomskega stanja v postopke določitve povprečnine, kar je tudi zahteva Računskega sodišča, se državni svetniki strinjajo s stališči združenj občin, da ni moč arbitrarno nižati finančnih sredstev na podlagi slabših makroekonomskih okoliščin, ampak je treba določiti

merila in opredeliti predvidljivost razmer za občine v taki situaciji glede virov. Obstoječa nesorazmerja med dejanskimi stroški občin in primerno porabo predlagana drugačna formula za izračun primerne porabe občine ne odpravlja povsem teh razhajanj. Potrebna je analiza, ki bo pokazala, kakšni so stroški posameznih skupin občin in prikazala učinek predlaganih sprememb. Interesna skupina in komisija se pridružujeta stališču združenj občin, da je treba najprej opraviti presojo sistema financiranja občin z vidika objektivnih razlik med občinami in temu primerno prilagoditi korekcijske faktorje. Ker gre za vprašanja sistemske narave, tega ni moč narediti z majhnimi popravki, kot je predvideno s predlogom zakona. Državni svetniki se tudi pridružujejo stališču združenj občin, da rešitev glede skupnih občinskih uprav ni primerna, saj predvideva tako spodbude za medobčinsko sodelovanje kot omejitve višine njihovega sofinanciranja. Ob razširjanju skupnih občinskih uprav pomeni omejitev obsega sredstev za sofinanciranje skupnih občinskih uprav le na 0,5 % skupne primerne porabe nižji delež sofinanciranja za vse. Taka rešitev ne bo spodbujala medobčinskega sodelovanja ter s tem kvalitetnejšega in hitrejšega izvajanja nalog, ampak bo povzročila nasproten učinek oz. ukinjanje skupnih občinskih uprav. Ob tem interesna skupina in komisija izpostavljata, da občine sicer pozdravljajo nabor nalog, ki bi jih lahko občine opravljale v okviru skupnih občinskih uprav, vendar bi kazalo razmisliti o razširitvi obsega nalog in pri tem upoštevati raznolikost Slovenije. Državni svet je na 55. seji 11. 10. 2017 povzel mnenje interesne skupine in komisije ter ga posredoval na Odbor Državnega zbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo, ki je na 41. seji 25. 10. 2017 pripravil dopolnjen predlog zakona. *Državni zbor je zakon sprejel na 35. seji 16. 11. 2017.*

Interesna skupina in Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na skupni seji 24. 4. 2017 kot zainteresirani nista podprli Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (EPA 1890-VII), s katerim je Vlada sicer predlagala dvig povprečnina za 3,5 evrov zaradi dodatnih obveznosti občin iz naslova stroškov dela. Interesna skupina in komisija sta bili seznanjeni s stališči vseh treh združenj občin, ki niso podprle predlaganega linearnega dviga povprečnine, saj imajo občine z več javnimi zavodi bistveno višje stroške dela zaradi Dogovora o ukrepih na področju stroškov dela in drugih ukrepov v javnem sektorju kot se to odraža v predlagani višini povprečnine. Po mnenju državnih svetnikov predlagan dvig povprečnine za 2017 ne sledi dejanskim potrebam občin oz. ne odraža dejanskih večjih stroškov dela javnih uslužbencev zaradi dogovora Vlade s socialnimi partnerji decembra 2016 in tudi ne upošteva raznolikosti občin in s tem njihovih raznolikih finančnih potreb. Medtem ko bodo občine z manj javnimi zavodi in posledično nižjimi stroški dela javnih uslužbencev iz naslova predlaganega dviga višine povprečnine verjetno lahko pokrile še kakšne druge izdatke, za katere zdaj niti nimajo sredstev, pa občinam z več javnimi zavodi predlagan dvig povprečnine v višini 3,5 evra ne bo zadoščal za pokritje dejanskih stroškov dela javnih uslužbencev, ki so posledica vladnih pogajanj s socialnimi partnerji, pri katerih občine niti niso sodelovale. To je le še en dodaten primer, ko se občinam nalagajo dodatne obveznosti, hkrati pa se jim ne zagotovijo zadostna sredstva. Ob tem so se državni svetniki tudi spraševali, ali je bil kdaj opravljen izračun, koliko je država privarčevala na račun občin zaradi vsakoletnih zakonov o izvrševanju državnega proračuna, s katerimi se je v zadnjih letih določala povprečnina v bistveno nižjem znesku kot bi se morala glede na izračun, ki jo določa sistemski zakon, ki ureja financiranje občin. Po oceni državnih svetnikov imajo občine okoli 300 evrov nižjo povprečnino kot bi jo morale imeti, kar zneso 600 mio evrov na letni ravni oz. v povprečju letno okoli 3 mio evrov v vsaki občini. Interesna skupina in komisija sta poudarili, da je financiranje občin neurejeno in nestabilno, saj sistemskega Zakona o financiranju občin sploh ne spoštujemo, ampak vanj posegamo z vsakoletnimi zakoni o izvrševanju državnega proračuna. To povzroča neurejeno stanje, v katerem se morajo občine stalno prilagajati in ne morejo avtonomno in gospodarno delovati. Zato sta ponovno poudarili pomembnost praktičiranja takega sistema financiranja občin, ki bo zagotovil zadosten obseg sredstev za financiranje z zakonom določenih nalog in končal dosedanjo prakso, ko so občine primorane porabljati investicijska sredstva za izvajanje zakonskih nalog. Problem je še toliko večji, ker občine v aktualni finančni perspektivi praktično nimajo dostopa do evropskih sredstev oz. so možnosti zelo omejene zaradi nezmožnosti zagotavljanja lastnega deleža sofinanciranja projektov. Dodatno sta poudarili, da je treba sprejeti strategijo razvoja lokalne samouprave, ki bo imela tudi podporo lokalnih skupnosti in dolgoročnejšo vizijo

njihovega razvoja. *Državni zbor je zakon sprejel na 30. seji 24. 5. 2017.* Interesna skupina je na 17. izredni seji 29. 5. 2017 dala pobudo za sprejem odločilnega veta na navedeni zakon in v obrazložitvi ponovila prej navedene argumente za nasprotovanje zakonu. Državni svet je na 29. izredni seji 30. 5. 2017 sprejel zahtevo, da Državni zbor o zakonu ponovno odloča. *Državni zbor je ob ponovnem odločanju zakon sprejel na 31. seji 22. 6. 2017.*

Interesna skupina na 69. seji 26. 4. 2017, ki je potekala skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ni podprla Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona (EPA 1861-VII), ki je sicer sledil odločbi Ustavnega sodišča v zvezi z izenačitvijo položaja najemnikov neprofitnih ter najemnikov tržnih in hišniških stanovanj glede subvencije najemnin, vendar ni reševal ključnih problemov na stanovanjskem področju. Interesna skupina je opozorila, da bodo finančno podhranjene občine zaradi ponovnega subvencioniranja neprofitnega dela tržne najemnine še bolj obremenjene, še posebej ob upoštevanju naraščanja števila upravičencev, kar je tudi posledica pomanjkanja neprofitnih stanovanj. Ob tem je poudarila, da je edini konkretni prihranek iz naslova Zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin prinesla prav ukinitvev subvencij neprofitnega dela tržne najemnine, ki se ponovno uzakonja. Ob finančni podhranjenosti občin in dodatnih finančnih obveznosti je težko govoriti o spodbujanju gradnje neprofitnih stanovanj, saj občine nimajo dovolj sredstev niti za izvajanje zakonskih nalog, kaj šele za gradnjo stanovanj. Občine bi za namene zagotavljanja stanovanj čim širšemu krogu ljudi, ki si stanovanjskega vprašanja ne morejo sami rešiti, potrebovale dodatna sredstva. Interesna skupina je tudi opozorila, da je sicer res, da zakon ne bo imel posledic za državni proračun, bo pa imel večje posledice za občinske proračune. V zvezi z institutom subvencioniranja najemnin se je interesna skupina spraševala, zakaj je to naloga občin, saj bi po naravi stvari morala biti nosilec zagotavljanja sredstev za subvencioniranje najemnin država, npr. preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki je kot nacionalna institucija zadolžena za reševanje stanovanjskih potreb prebivalcev. Opozorjeno je tudi bilo, da bi moral zakon določiti in opredeliti zgolj najemnino za stanovanje, centri za socialno delo pa so tiste institucije, ki so pristojne ugotavljati upravičenost do subvencij in jih tudi plačevati. Glede upoštevanja načela enakosti, kar izhaja iz odločbe Ustavnega sodišča, je treba opozoriti, da se načelo enakosti nanaša tako na pravice kot tudi na odgovornosti, kar pomeni, da bi morali biti vsi (polnoletni) stanovalci v neprofitnih stanovanjih enakopravno odgovorni za poravnavo vseh stroškov in ne samo tisti, ki so sklenili najemno razmerje. V praksi se namreč dogaja, da kljub bistvenemu izboljšanju premoženjskega stanja družinskih članov nosilec najema neprofitnega stanovanja ne plačuje nobenih stroškov, ker je brez dohodka. To je nepravilno in te anomalije predlog zakona ne odpravlja. Dodatno je interesna skupina opozorila, da je upravičeni prosilec najemnik ali član gospodinjstva, ki se skupaj z najemnikom uvrsti na prednostno listo, kar pomeni, da pride na prednostno listo tudi član gospodinjstva, ki pa ni dolžan plačevati stroškov stanovanja. Interesna skupina je tudi opozorila, da bi moral zakon določiti obvezno in bolj pogosto ugotavljanje izpolnjevanja splošnih pogojev za pridobitev neprofitnega stanovanja in ne le vsakih pet let. Interesna skupina je tudi opozorila na določilo novele zakona, da subvencijo k plačilu tržne najemnine izplačuje organ občine stalnega prebivališča, ne glede na to, v kateri občini ima prosilec v najemu tržno stanovanje in urejeno začasno prebivališče. Državni svetniki so se pridružili opozorilom občin, da se lahko zgodi, da bo najemnik najel stanovanje v regiji, kjer je priznana tržna najemnina višja kot v regiji stalnega bivališča, kar bi pomenilo, da bi morala občina stalnega prebivališča plačevati višjo subvencijo k plačilu tržne najemnine kot je priznana na njenem območju. Občine so predlagale uzakonitev dosedanje prakse, da mora imeti prosilec stalno in začasno prebivališče ter stanovanje v isti občini. Interesna skupina je tudi izpostavila opozorilo Skupnosti občin Slovenije, da bo lahko najemnik zavrnil ponujeno neprofitno stanovanje v občini stalnega prebivališča in bil zato sicer izbrisan s prednostne liste oz. izgubil pravico do subvencije za tržno stanovanje, a le za čas po preteku enega leta od objave javnega razpisa, ko bo lahko oddal vlogo neposredno na center za socialno delo in pridobil pravico do subvencije. V izogib temu je bil zato predlagana dopolnitev novele zakona tako, da bi bili prosilci, ki zavrnejo zagotovljeno neprofitno najemno stanovanje, po izteku enega leta od zadnjega objavljenega javnega razpisa avtomatično neupravičeni do subvencije k plačilu tržne najemnine. Prav tako je interesna skupina opozorila na določilo novele zakona, ki Stanovanjskemu skladu Republike

Slovenije omogoča, da se poleg 10 % zadolževanja na podlagi Zakona o javnih skladih, dodatno zadolži še za 20 % izkazanega namenskega premoženja sklada brez omejitev. V zvezi s tem se je opozorilo na neustrezno prakso ugotavljanja vrednosti nepremičnin, ki je privedla do bančne luknje. Predlagana rešitev lahko, ob neustreznem načinu vrednotenja premoženja (stanovanj) sklada, povzroči nenadzorovano dodatno zadolževanje. Če se dodatno zadolževanje že dopušča, bi morala biti osnova za zadolževanje tržna vrednost premoženja oz. nepremičnin. V zvezi določbo novele zakona, ki dopušča dodatno (postopno) zadolževanje javnih skladov pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije še do 10 % izkazanega namenskega premoženja javnega sklada, je interesna skupina opozorila na dva javna sklada, ki sta zadolžena več, kot to dopušča veljavna ureditev, in se sprašuje, ali bo kdo za to odgovarjal, saj gre za skupno premoženje in je pomembno, kako se s tem premoženjem upravlja. Interesna skupina je na 70. seji 15. 5. 2017 sprejela amandma, s katerim je predlagala, da Državni svet sprejme negativno stališče k dopolnjenemu predlogu zakona. Državni svet na 51. seji 17. 5. 2017 ni podprl amandmaja interesne skupine oz. je podprl dopolnjen predlog zakona. V zvezi s konkretnimi pripombami interesne skupine je Državni svet ugotovil, da matično delovno telo Državnega zbora ni sprejelo nobenega amandmaja. *Državni zbor je zakon sprejel na 30. seji 24. 5. 2017.*

Interesna skupina je, na pobudo državnega svetnika Branka Šumenjaka, na 69. seji 24. 4. 2017 sprejela sklep, da predlaga odložilni veto na Zakon o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača–Koper (EPA 1878-VII). V obrazložitvi je interesna skupina poudarila, da ni dvoma o tem, da je treba, ne samo za uresničitev poslovnih ciljev Luke Koper, d. d., ampak tudi z vidika koristi logistične transportne panoge in slovenskega gospodarstva nasploh, čim prej vzpostaviti sodobno železniško povezavo koprškega pristanišča do njenih trgov, kar je bil tudi eden od zaključkov posveta Izgradnja drugega tira železniške povezave Koper–Divača, ki ga je organiziral Državni svet 18. 3. 2016. Ne glede na to je interesna skupina nasprotovala zakonu, saj gre za enega ključnih infrastrukturnih projektov v Sloveniji, ki zahteva preiščljene rešitve za njegovo realizacijo, ki pa jih zakon ne vsebuje. Med drugim sploh ne zagotavlja stabilne finančne konstrukcije za izvedbo projekta, čeprav naj bi bil njegov cilj prav zagotovitev učinkovitega modela financiranja gradnje drugega tira. Ob tem je tudi opozorila, da se rok za prijavo na razpis za pridobitev sredstev proračuna Evropske unije za projekte na TEN-T prometnem omrežju izteče šele 14. 7. 2017 in bi si zato lahko vzeli še nekaj časa za pripravo bolj usklajenih in preiščljenih rešitev. Zakon v 30. členu opredeljuje vire financiranja izgradnje drugega tira, pri čemer naj bi bila zagotovljena le sredstva državnega proračuna (200 mio evrov), ostali predvideni viri financiranja (morebitna druga vplačila kapitala družbenikov, posojila in sredstva proračuna Evropske unije) pa so zdaj še negotovo dejstvo. Državni svet je v preteklosti sicer že zavzel stališče, da je pri iskanju dodatnih virov financiranja drugega tira železniške proge Koper–Divača nujno, da se Slovenija poveže z državami Višegradske skupine, torej Madžarsko, Poljsko, Češko in Slovaško, ki jim Luka Koper predstavlja najkrajšo oskrbno pot in imajo največji interes za izgradnjo drugega tira zaradi izvozne naravnosti in s tem pričakovane okrepitve konkurenčnosti. Ne glede na to pa v tem trenutku ni jasno, ali bodo zaledne države, s katerimi se pogovarjajo predstavniki Vlade, sploh sodelovale in s kakšno finančno soudeležbo in predvsem pod kakšnimi pogoji. Interesna skupina je tudi izpostavila, da v javnosti vzbuja dvom način morebitnega sodelovanja Madžarske, katere zunanji minister je pred časom javno pogojeval sodelovanje, a nam konkretni pogoji niso znani. Ali gre samo za donos na dano posojilo ali so v ozadju tudi kakšna pričakovanja v okviru morebitnega logističnega holdinga, ki pa je za Luko Koper, d. d., z vidika njene nevtralnosti in s tem konkurenčne prednosti nesprejemljivo. Prav tako je interesna skupina opozorila na nesprejemljivo dodatno finančno obremenitev prevoznikov v obliki pribitka k cestnini in Luke Koper, d. d., v obliki takse na pretovor v koprskem tovornem pristanišču, ki ji nasprotujejo v Združenju za promet pri GZS, Sekciji za promet pri OZS in Luki Koper, d. d. Dodatna finančna obremenitev navedenih deležnikov v transportni verigi bo povzročila poslabšanje njihovega konkurenčnega položaja, kar z vidika težnje po večji prepoznavnosti Slovenije kot pomembne logistične destinacije (za oskrbo zalednih držav) ni ustrezna rešitev. Glede na pričakovane koristi drugega tira za Luko Koper, d. d., je sicer prav, da sodeluje pri financiranju njegove izgradnje, vendar bi bilo bolj logično, da se kot vir financiranja gradnje drugega tira predvidi dobiček Luke Koper, d. d., ki se bo z izgradnjo drugega tira in s tem

povečevanja prometa iz dosedanjih 12–13 mio evrov letno nekajkrat povečal. Interesna skupina je tudi opozorila, da bi morala družba 2TDK, družba za razvoj projekta, d. o. o., namesto omejene odgovornosti nositi neomejeno odgovornost za opravljanje svojih nalog. Glede na pretekle slabe izkušnje pri gradnji večjih (infrastrukturnih) projektov (npr. TEŠ 6) bi moral zakon omejiti korupcijska tveganja na minimum in določiti dodatne pogoje za odgovorne osebe. Med drugim bi morale odgovorne osebe odgovarjati za svoje delo z vsem svojim premoženjem, dokler ne preide infrastruktura v last države. Javnost bi si zaslužila bolj jasno predstavitev možnosti financiranja, prav tako si zasluži izvedeti, kakšna bo dejanska vrednost investicije. Glede na to, da je bila Slovenija v preteklosti neuspešna pri pridobivanju evropskih sredstev za ta projekt, se postavlja vprašanje tokratne uspešne pridobitve evropskih sredstev in s tem finančne zmožnosti izgradnje drugega tira. Če družba 2TDK kot investitor ne bo uspešna pri pridobivanju sredstev proračuna Evropske unije, bo treba tako predvidene finančne vire nadomestiti z drugimi viri. Ker bi morali še pred sprejemom oz. uveljavitvijo zakona odpraviti nedorečenosti glede financiranja gradnje drugega tira oz. natančneje opredeliti ekonomska izhodišča, je interesna skupina predlagala, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu in ga zavrne. Z vidika napovedane gospodarske rasti in suverenosti Republike Slovenije so državni svetniki predlagali, da bi država sama, s pomočjo evropskih sredstev in posojil, zagotovila realizacijo projekta. Pomen drugega tira za Luko Koper, d. d., bi lahko opravičil namero, da Slovenija z dodatnim zadolževanjem sama financira ta strateški projekt. Glede na pričakovane multiplikativne učinke drugega tira in podatka o več milijardah evrov privarčevanih sredstev gospodinjstev v bankah, bi bilo smiselno razmisliti tudi o možnosti sodelovanja slovenskih davkoplačevalcev pri financiranju njegove izgradnje z izdajo infrastrukturnih obveznic. *Državni svet je na 28. izredni seji 26. 4. 2017 sprejel zahtevo, da Državni zbor ponovno odloča o navedenem zakonu. Državni zbor je ob ponovnem odločanju na 43. izredni seji 8. 5. 2017 zakon sprejel. Na zahtevo najmanj 40.000 volivk in volivcev je Državni zbor razpisal zakonodajni referendum o navedenem zakonu, ki je bil izveden 24. 9. 2017. Na referendumu se je večina udeležencev izrekla za uveljavitev zakona.*

Interesna skupina se je na skupini seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj 19. 6. 2017 seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi, ki ga je Ministrstvo za javno upravo predložilo v enomesečno javno obravnavo, in predlagala, da predlagatelj pri pripravi dokončnega besedila zakonskih rešitev v največji možni meri upošteva izpostavljene dileme in opozorila združenj občin in državnih svetnikov. Med drugim sta interesna skupina in komisija poudarili, da je nujna vzpostavitev drugega nivoja lokalne samouprave, nenazadnje tudi z vidika črpanja evropskih sredstev, saj občine niso enakopraven partner institucionaliziranim oblikam druge ravni lokalne samouprave v sosednjih državah (npr. dežele, županije) pri pripravi projektov in uspešnem kandidiranju za evropska sredstva. Ključni problem lokalne samouprave je njeno financiranje in s tem povezanimi nalogami. Pristojnosti občin morajo imeti podporo v ustreznem financiranju, čemur nismo priča, saj se bistveni elementi finančne avtonomije občin z vsakokratnimi zakoni, ki urejajo izvrševanje državnega proračuna, že dalj časa kršijo. Potrebna je sprememba financiranja občin, ker se izračuni primerne porabe oz. povprečnine delajo na podlagi fiktivne občine, ki ne obstaja in so zato dejanske potrebe občin bistveno drugačne kot jih izkazujejo izračuni, posledično pa so občine v neenakopravnem položaju. Smiselno bi bilo zaostri pogoje za pridobitev lastnosti reprezentativnosti združenja (npr. najmanj 50 % občin) in določiti pogoj, da je možno članstvo le v enem združenju. S tem bi dobili eno močno reprezentativno združenje občin, ki bi bilo v pogajanjih z državo enakopraven in enakovreden partner. Zaradi drugačnih interesov in drugačnega položaja mestnih občin, kar je ugotovilo že Ustavno sodišče, je prav, da pridobi status reprezentativnosti tudi Združenje mestnih občin. V zvezi z uvedbo t.i. participativnega proračuna kot pomembnim orodjem za vključevanje prebivalcev pri oblikovanju lokalnih politik državni svetniki poudarjajo, da ne gre za nobeno novost, saj občine že zdaj v stalnem dialogu z ožjimi deli občine izvajajo to obliko sodelovanja občank in občanov pri odločanju o porabi proračunskih sredstev. V mnogih primerih se na zboru občanov ljudje odločajo o projektih oz. svojih potrebah, ki jih občine v nadaljevanju tudi financirajo, oz. sveti ožjih delov občin v predpripravi proračunov ovrednotijo kratkoročne letne programe in srednjeročne/dolgoročne programe, do katerih se občina v skladu z zakonskimi in finančnimi možnostmi opredeli in umesti v občinski proračun. Nenazadnje je stalen dialog z ožjimi

deli občine in uresničevanje potreb njihovih prebivalcev z vidika možnosti ponovne izvolitve v interesu lokalnih oblasti. Ob tem so državni svetniki tudi opozorili, da je treba pri zakonski vzpostavitvi tega instrumenta imeti v uvidu tudi odgovornost občine za prevzete finančne obveznosti za projekte, ki so prišli iz ožjih delov občine in niso nujno uresničljivi, prav tako ne smemo prezreti primere, ko bi prebivalci ožjega dela občine na posvetovanju zavrnil nek projekt, ki pa je v interesu razvoja občine. Zakon ne sme postavljati ovir, ki lahko blokirajo delo občin. Če se v zakon vnaša pojem participativnega proračuna, ga je treba jasno definirati, pri čemer bi morala zakonska obveza glede razporejanja dela proračunskega denarja veljati tako na občinski kot tudi na državni ravni. Občine imajo glede pravnega statusa ožjih delov različne prakse in izkušnje. Zato je smiselno, da imajo zakonsko možnost, da se same odločajo, ali bodo ožjim delom občine podelile pravno subjektiviteto ali ne. Sistem mora biti urejen tako, da je najbližje ljudem in vzbuja zaupanje ter je tudi privlačen za potencialne kandidate za funkcije na nivoju ožjih delov občine. Na drugi strani je bilo izraženo tudi pozitivno mnenje glede predlagane ukinitve pravne subjektivitete ožjih delov občine, saj se mnogokrat dogaja, da so ožji deli občine lastniki nepremičnin, medtem ko občine nosijo finančne obveznosti brez pravic. *Interesna skupina in komisija sta mnenje poslali na Ministrstvo za javno upravo.*

Interesna skupina je na 73. seji 3. 7. 2017 podprla pobudo državnega svetnika Jerneja Verbiča za dopolnitev Zahteve za oceno ustavnosti drugega odstavka 5. člena, četrtega odstavka 62. člena, prvega stavka prvega odstavka 63. člena in drugega odstavka 63. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnost. Državni svet je sprejel zahtevo za oceno ustavnosti posameznih določb navedenega zakona na 46. seji 7. 12. 2016 in jo naslovilo na Ustavno sodišče, ki je Državnemu svetu 8. 5. 2017 posredovalo mnenje Vlade in odgovor Državnega zbora k njegovi zahtevi in ga seznanilo, da se lahko o navedbah v odgovoru nasprotnega udeleženca izjavi. V zvezi s tem sta tudi Skupnost občin Slovenije in Združenje mestnih občin Slovenije izrazili interes, da se pripravi dopolnitev zahteve. Državni svet je na 53. seji 5. 7. 2017 sprejel dopolnitev zahteve in v njej zavrnil navedbe Državnega zbora in Vlade ter z dodatnimi argumenti ponovil trditve in razloge za ocenjeno spornost posameznih določb zakona, ki je s prepustitvijo pogrebne dejavnosti prostemu trgu nesorazmerno posegel v pogrebno dejavnost kot izvirno pristojnost občin in njihovo financiranje.

Interesna skupina na 74. seji 13. 9. 2017 v okviru priprave na 54. sejo Državnega sveta ni podprla Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (EPA 2133-VII) in z amandmajem predlagala, da Državni svet ne podpre predloga zakona. Ob tem je interesna skupina poudarila, da sicer podpira namen predlagatelja, da se spodbudi dvig bivalne kulture in obogati javni prostor z likovnimi deli, vendar je zahteva, da bi morale občine kot investitorji v obnovo ali gradnjo objektov v njihovi lasti del vloženi sredstev nameniti likovnim umetniškimi delom za opremo, nesprejemljiva. Ta predlog pomeni dražje občinske investicije in s tem dodatne finančne obveznosti občin, za kar pa te nimajo zagotovljenih dodatnih sredstev. Občine zaradi vsakoletnih posegov v zakon, ki ureja financiranje občin, nimajo zadostnih sredstev niti za izvajanje zakonskih nalog, kaj šele za dodatne naloge, kot je ukrep umetniškega deleža v javnih investicijskih projektih. Državni svet je podprl amandma interesne skupine in negativno mnenje posredoval na Odbor Državnega zbora za kulturo, ki je na 25. seji 4. 10. 2017 pripravil dopolnjen predlog zakona in s sprejetimi amandmaji iz nabora zavezancev črtal lokalne skupnosti in druge osebe javnega prava, katerih ustanovitelj so lokalne skupnosti, ter za njih predvidel izvajanje ukrepa zgolj v obliki priporočila. *Državni zbor je zakon sprejel na 34. seji 19. 10. 2017.*

Interesna skupina se je na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, na pobudo državnega svetnika Miloša Poholeta, seznanila s problematiko postavljanja objektov za oglaševanje ob cestah. Pisni odgovori Ministrstva za infrastrukturo, Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direkcije za infrastrukturo in DARS so namreč na vprašanja državnega svetnika Miloša Poholeta glede predmetne problematike, ki jih je Državni svet podprl na 51. seji 17. 5. 2017, pokazali, da je nadzorstvo nad oglaševanjem ob cestah nepregledno in neučinkovito, saj se izvaja v okviru več resorjev, ki so vsako s svojega

delovnega področja zadolžena le za ožji vidik. Npr. Inšpektorat za infrastrukturo je pristojen za nadzor enostavnih objektov, ki se postavljajo v varovalnem pasu državnih cest; gradbena inšpekcija Inšpektorata za okolje in prostor je pristojna za nadzor nad oglaševalskimi posegi, ki so objekti po zakonu, ki ureja graditev objektov; Inšpektorat za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo izvaja nadzor nad oglaševalskimi posegi, ki niso objekti, na kmetijskih zemljiščih izven varovalnega pasu. Taka ureditev omogoča tudi možnost prelaganja odgovornosti iz ene inšpekcije na drugo, kar je nedopustno. Obenem so inšpekcije kadrovsko podhranjene in številnih prijav, ki se vsako leto povečujejo, niti niso sposobne obravnavati. Kot priznavajo na gradbeni inšpekciji Inšpektorata za okolje in prostor, se zaradi prioriteta dela nadzor nad tovrstnimi objekti izvaja v omejenem obsegu. Razprava, v kateri so poleg državnih svetnikov sodelovali predstavniki Ministrstva za infrastrukturo, Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Inšpektorata za okolje in prostor, Inšpektorata za infrastrukturo, Inšpektorata za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Direkcije za infrastrukturo in DARS, je pokazala, da je agresivno oglaševanje ob cestah presežilo vse razumne meje in je moteče ter negativno vpliva na prometno varnost (pritegne pozornost voznikov in s tem odvrta njihovo pozornost od vožnje; poškodovanje oglasnih panojev, ki jih veter odnaša tudi na vozišča;) in podobo krajine (oglaševanje na kozolcih, objekti so postavljeni na kmetijskih zemljiščih in celo na območjih NATURE 2000, nad portali cestnih predorov). Gre dejansko za nasilje nad naravo in ljudmi. Državni svetniki so se sicer strinjali, da oglaševanja, ki je gospodarska dejavnost, ni moč popolnoma prepovedati, vendar je potrebna bolj restriktivna politika, ki bo oglaševalske posege ob državnih in občinskih cestah omejila in glede na raznolikost ter kadrovsko in finančno podhranjenost občin uredila na nivoju države. Zakon o cestah, ki je v prvi vrsti namenjen gradnji, upravljanju, vzdrževanju cest in varstvu cest, ne more reševati vseh odprtih vprašanj, povezanih z oglaševanjem ob cestah. Glede na kompleksnost problematike izvajanja oglaševalne dejavnosti ob cestah, ki se dotika področne zakonodaje (npr. prostorska in gradbena zakonodaja, zakonodaja s področja kmetijskih zemljišč), je nujno, da se vsa ključna vprašanja uredijo v enem predpisu, pri nastajanju katerega morajo sodelovati vsi vpleteni resorji. Glede na to, da je za področje oglaševanja ob cestah pristojnih več inšpekcij (Inšpektorat za okolje in prostor, Inšpektorat za infrastrukturo, Inšpektorat za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo) je prav, da tovrstno problematiko obravnava tudi inšpekcijski svet, katerega poslanstvo je doseganje večje učinkovitosti različnih inšpekcij. Na podlagi opravljene razprave sta interesna skupina in komisija predlagali, da naj se področje oglaševalskih posegov ob državnih in občinskih cestah regulira z enim predpisom, ki bo na nivoju države uredil vsa ključna vprašanja oglaševanja ob cestah in pripomogel k vzpostavitvi reda na tem področju. Sankcije za izvajalce oglaševalske dejavnosti ob cestah, ki kršijo predpise in nelegalno postavljajo objekte za oglaševanje, naj se drastično zvišajo takoj, saj morajo delovati preventivno, in ne čakati na novo zakonsko ureditev omenjene problematike. Prav tako sta predlagali, da naj se omogoči, da lahko občine z odloki urejajo in nadzirajo tiste posege v prostor, ki vplivajo na zunanji izgled naselij in prostora, ne pomenijo pa gradnje objektov. Predlagali sta tudi, da se prouči možnost prepovedi oglaševanja v vidnem polju avtocest in hitrih cest. *Državni svet je pobude podprl na 55. seji 11. 10. 2017 in jih naslovil na Vlado.*

Interesna skupina in Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj sta na skupni seji 9. 10. 2017 kot zainteresirani obravnavali Predlog sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2018 (EPA 2255-VII), Predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2019 (EPA 2256-VII) in Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (EPA 2235-VII). Navedenih aktov nista podprli, saj, kljub prizadevanjem za zблиžanje stališč Vlade in združenj občin, predviden obseg sredstev ne zadošča za financiranje zakonskih nalog in izvajanje nujno potrebnih investicij in tudi ne sledi gospodarski rasti. Državni svetniki so poudarili, da se povprečnina za prihodnji dve leti (551 evrov v letu 2018 in 558 evrov v letu 2019) res povečuje v primerjavi z letošnjim letom, vendar ne zadošča za pokrivanje stroškov, ki se občinam povečujejo. Ker je povprečnina premajhna, so občine za te namene prisiljene porabljati druge vire financiranja, ki bi jih prvenstveno morale porabljati za investicije. Razkorak med pripadajočimi sredstvi in potrebami lokalnega okolja ima daljnosežne posledice, saj bodo zaradi sedanjih premajhnih investicijskih vlaganj v prihodnje potrebe še toliko večje. Čeprav je dosežen napredek

glede sofinanciranja investicij občin, saj so za sofinanciranje investicij v prihodnjih dveh letih iz državnega proračuna zagotovljena nepovratna sredstva v višini 3 % skupne primerne porabe in povratna sredstva v enakem obsegu, to še zmeraj ne dosega potreb občin in ne upošteva določbe zakona, ki ureja financiranje občin, ki predvideva nepovratna sredstva v višini 6 % skupne primerne porabe občin. Glede na to, da so občine v novi finančni perspektivi ostale praktično brez evropskih sredstev kot enega ključnih virov financiranja investicij, so ta sredstva za občine velikega pomena. Ne glede na zaznan napredek, je očitno, da tudi tokrat pogajanja o povprečnini za prihodnji dve leti ne bodo uspešna. Interesna skupina in komisija sta ponovno izpostavili, da bi morali prisluhni argumentom občin in prepoznati pomen financiranja lokalne samouprave za kakovost življenja državljanov, saj se prav na lokalni ravni odvija večina ključnih dejavnosti, ki so življenjskega pomena (socialna varnost, vzgoja in izobraževanje, javne gospodarske službe). Poročilo sta interesna skupina in komisija posredovali Komisiji za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki je k vsem trem aktom zavzela negativno stališče. Tudi Državni svet na 55. seji ni podprl navedenih aktov. *Državni zbor je zakon in proračuna sprejel na 35. seji 16. 11. 2017.*

Interesa skupina na 75. seji 2. 10. 2017, ki je potekala skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ni podrla Predloga zakona o spremembah Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije (EPA 2000-VII). Interesna skupina se zaveda, da tudi primerljivi tuji pravni sistemi poznajo posebno ureditev položaja in s tem povezanim financiranjem dodatnih obveznosti glavnega mesta, vendar Mestna občina Ljubljana bistveno odstopa od položaja drugih občin, ki bi si tudi zaslužile posebno pozornost zaradi izvajanja nalog, ki bi jih sicer morala izvajati država (npr. vzdrževanje državne cestne infrastrukture). Čeprav vprašanje financiranja nalog glavnega mesta ne gre enačiti s sistemom financiranja občin, je interesna skupina opozorila na neustrezen pristop Vlade pri urejanju problematike financiranja glavnega mesta in ostalih (mestnih) občin. Na eni strani obstaja volja in interes za hitro reševanje odprtih vprašanj financiranja v prid glavnemu mestu, na drugi strani pa ostale (mestne) občine niso deležne enake obravnave in so argumenti združenj občin za povišanje povprečnine vedno preslišani. Čeprav se (mestnim) občinam na račun vedno večjih zakonskih obveznosti povečujejo stroški, jim država za njihovo izvajanje ne zagotavlja dodatnih sredstev. Glede na cilj strategije razvoja lokalne samouprave o uskladitvi meril za financiranje občin z njihovimi dejanskimi stroški bi kazalo hitreje reševati finančne težave tudi drugih (mestnih) občin. Ob tem so državni svetniki tudi opozorili, da sedanji vladni pristop reševanja problematike financiranja občin vodi v vedno večji razkorak med glavnim mestom, kjer je skoncentrirana večina delovnih mest in stanovanj in kjer se po nekaterih podatkih ustvari več kot 2/3 BDP, in ostalimi (mestnimi) občinami. Tako stanje pa je tudi posledica odsotnosti druge ravni lokalne samouprave. V zvezi z utemeljitvijo predstavnika predlagatelja zakona, da se za naslednji dve leti občinam povečuje povprečnina in bodo upravičene do pomembno več sredstev, so državni svetniki opozorili, da občine v prihodnje ne bodo znatno pridobile, ampak bodo dobile povrnjeno le tisto, kar jim je bilo v preteklosti v nasprotju zakonom, ki ureja financiranje občin, odvzeto z vsakoletnimi zakoni o izvrševanju državnega proračuna (povprečnina, sofinanciranje investicij, omejitev sredstev nad primerno porabo). Prav tako so opozorili, da so se občine v preteklosti zadolževale zaradi zagotavljanja lastne soudeležbe pri financiranju evropskih projektov, medtem ko se danes razdolžujejo, ker večina občin (z izjemo mestnih občin) praktično nima možnosti kandidirati za pridobitev evropskih sredstev. *Državni zbor je zakon sprejel na 34. seji 17. 10. 2017.* Glede na negativno stališče interesne skupine so državni svetniki na 78. seji interesne skupine razpravljali o vprašanju vložitve odločilnega veta na navedeni zakon. Prevladalo je mnenje, da interesna skupina nima vsebinskih pomislekov k zakonu, ki ureja financiranje nalog glavnega mesta, ampak je njeno negativno stališče k predlogu zakona temeljilo na opozorilih glede financiranja občin, ki ne zagotavlja zadostnih sredstev za izvajanje zakonskih nalog. Član interesne skupine so se strinjali, da na neustrezen odnos države do financiranja občin opozorijo v okviru ponovne obravnave zakona, ki bo urejal izvrševanje proračunov za 2018 in 2019.

Interesna skupina se je 72. seji 19. 6. 2017, ki je potekala skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah

zakona o lokalnih volitvah, ki ga je Ministrstvo za javno upravo predložilo enomesečno javno obravnavo. Državni svetniki so se strinjali, da se določi stalen termin (rednih) lokalnih volitev, pri tem pa je bilo ob ugotovitvi, da je verjetno druga nedelja v novembru optimalen termin za izvedbo volitev, opozorjeno, da predlagan termin pomeni, da pade volilna kampanja v čas praznovanja spomina na mrtve, kar ni najboljša rešitev. Obenem je bilo opozorjeno, da ni razloga, da bi morali določiti nedeljo za dan glasovanja, ampak bi lahko z vidika čim višje volilne udeležbe razmislili tudi o možnosti določitve stalnega termina v razponu (npr. od 5. do 10. novembra), pri čemer bi točen dan oz. datum glasovanja določila npr. Državna volilna komisija. Prav tako je bil dan predlog, da se zaradi zniževanja volilne udeležbe in posledično vprašanja legitimnosti volitev začne razmišljati tudi o določitvi obvezne volilne udeležbe. Za potrebe lokalnih volitev so lahko območja občin razdeljena na več volilnih enot z namenom zagotovitve čim bolj enakomerne zastopanosti prebivalcev v občinskem svetu. V povezavi z določbo 68.a člena Zakona o lokalnih volitvah, da mora imeti kandidat stalno prebivališče v volilni enoti, v kateri kandidira za člana občinskega sveta, je bil dan v razmislek predlog, da zakon tudi določi, da občinski svetnik v primeru preselitve v drugo volilno enoto avtomatično izgubi mandat, saj nič več ne predstavlja volilne enote, v katerem je bil izvoljen. Obenem je bilo opozorjeno, da občinske svetnice in svetniki predstavljajo vse občane, ne glede na to, v kateri volilni enoti so bili izvoljeni. Zato je bil dan predlog, da se poenoti lokalna in državna raven: ali se ukinejo volilne enote na nivoju občin ali pa na nivoju države spremeni sistem tako kot to velja za občine. Interesna skupina je na 78. seji, skupaj s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, podprla Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalnih volitvah (EPA 2208-VII), s katerim se odpravljajo dosedanje težave in poenostavlja izvedba lokalnih volitev, ki bodo za občine cenejše. Državni svetniki so pozitivno ocenili predlog za stalen termin rednih lokalnih volitev in pri tem poudarili, da verjetno optimalnega datuma, ki bi bil sprejemljiv za vse, ni. Ob opozorilu, da izvedba lokalnih volitev na drugo novembrsko nedeljo pomeni, da pade volilna kampanja v čas praznikov in šolskih počitnic v začetku novembra, je prevladalo mnenje, da bi katerikoli zgodnejši ali kasnejši termin rednih lokalnih volitev prestavil volilna opravila v poletni (počitniški) čas, kar bi bila še slabša rešitev. Interesna skupina in komisija sta se strinjali s predlagateljem, da je državotvorna dejanja težko oz. nemogoče prilagoditi ljudskim praznikom. V Sloveniji se volilna udeležba na vseh volitvah (predsedniških, državnozbornskih, lokalnih) zmanjšuje, vendar trend verjetno ni mogoče obrniti navzgor z administrativnimi ukrepi, ampak le s spremembo miselnosti volivcev. Ne glede na to je bilo z vidika večje legitimnosti volitev predlagano, da se začne razmišljati tudi o določitvi obvezne volilne udeležbe. Dodatno so bila dana opozorila glede odprtosti volišč, saj bi z vidika dodatne racionalizacije izvedbe volitev kazalo razmisliti o skrajšanju odprtosti manjših volišč (npr. zgodnejše zapiranje manjših volišč). Državni svetniki so dali v razmislek tudi predlog, da bi se volilni odbori imenovali za obdobje štirih let in ne za vsakokratne volitve, pri čemer bi posamezne člane lahko zamenjali, če bi bilo treba (npr. odstop, neustrezno delo). S tem bi poenostavili izvedbo volitev, poleg tega praksa kaže, da člani z več izkušnjami delajo manj napak. Odbor Državnega zbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 41. seji 25. 10. 2017 pripravil dopolnjen predlog zakona in s sprejetjem amandmaja kot stalen termin lokalnih volitev določil tretjo nedeljo v novembru.

Interesna skupina je na skupni seji s Komisijo za lokalno samoupravo in regionalni razvoj (kot zainteresirani) 23. 10. 2017 podprla Predlog zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin (EPA 2138-VII) in svoje stališče posredovala Komisiji za gospodarstvo, obrt, turizem in finance. Interesna skupina in komisija sta pozitivno ocenili način priprave zakonskih rešitev, ki so se pripravljale v okviru dolge javne razprave v sodelovanju s strokovno javnostjo, združenji lastnikov nepremičnin, posamezniki in združenji občin, ki so že v zgodnji fazi podale vrsto pripomb in priporočil, ki jih je predlagatelj v največji možni meri upošteval pri pripravi predloga zakona. Državni svetniki so pozdravili zakonsko ureditev meril vrednotenja nepremičnin in njihov prenos iz podzakonskih aktov, saj to zagotavlja večjo predvidljivost. Verjetno je težko doseči popolnoma sprejemljiv model vrednotenja, ki bo zajel vse specifične okoliščine, ki bodo imele vpliv na posplošeno vrednost nepremičnine oz. določitev realne vrednosti nepremičnin. Z vidika sedanje nevzdržne situacije glede nezakonitosti občinskih odlokov o NUSZ je čimprejšnji sprejem zakona nujen, saj predstavlja primerno izhodišče za vrednotenje nepremičnin za namen načrtovanega

davka na nepremičnine kot stabilnega prihodka občin. Ob tem so državni svetniki izrazili tudi razočaranje, ker v zakonodajni postopek ni bil predložen istočasno tudi zakon, ki bo urejal davek na nepremičnine.

Drugo

Interesna skupina je na 66. seji 7. 2. 2017, na pobudo državnega svetnika Jerneja Verbiča, sprejela sklep, da na predsednika Državnega sveta naslovi predlog, da predsedujoči na sejah Državnega sveta čim bolj dosledno upošteva 39. člen Poslovnika Državnega sveta, ki opredeljuje trajanje razprav razpravljalcev (predlagatelji gradiv; predstavniki Vlade, kadar ne nastopajo v vlogi predlagatelja; poročevalci komisij in interesnih skupin, državni svetniki-razpravljalci). Interesna skupina je tudi predlagala, da se razpravljalce (predlagatelje in predstavnike Vlade, kadar ne nastopajo v vlogi predlagatelja) ob začetku razprave opozori, koliko časa imajo na voljo za obrazložitev gradiva.

Na pobudo člana interesne skupine in podpredsednika Državnega sveta Branka Šumenjaka je interesna skupina na 74. seji 13. 9. 2017 sprejela sklep, da na Kolegij Državnega sveta naslovi vprašanje, zakaj Državni svet ne obravnava interpelacije o delu vlade ali posameznega ministra. Glede na to, da lahko Državni svet v skladu s 97. členom Ustave daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti, se postavlja vprašanje, zakaj se ne vključuje v razpravo o interpelaciji o delu in odgovornosti posameznih ministrov. Služba za pravne in analitične zadeve (SPAZ) je na vprašanje odgovorilo v svojem mnenju z dne 19. 9. 2017, ki je bilo predstavljeno tudi na 66. seji Kolegija Državnega sveta 9. 10. 2017. Med drugim je navedlo, da je Državni svet zastopstvo nosilcev socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov, kjer politične stranke naj ne bi imele prvenstvene moči. Zato se domneva, da se Državni svet v preteklosti ni opredeljeval glede interpelacije, ki predstavlja klasično sredstvo opozicije in strankarsko obarvan instrument nadzora Državnega zbora nad delom Vlade. Člani Kolegija Državnega sveta so se načeloma strinjali, da dosedanje prakse ne bi spreminjali.

PRISOTNOST ČLANOV INTERESNE SKUPINE LOKALNIH INTERESOV NA REDNIH SEJAH (16 rednih sej)

		64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	PRISOTEN	ODSOTEN
1.	BREŽAN Uroš	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	12	4
2.	DRAGAR Toni	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	13	3
3.	FAJT Rajko	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	13	3
4.	GLAVAČ Alojz	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
5.	GOLOB Franc	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
6.	HORVAT Tomaž, mag. prava	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
7.	KEKEC Bojan, mag. inž. energ.	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	1
8.	KHALIL Samer	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	15	1
9.	KONTIČ Bojan	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
10.	KOZELJ Mirko	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	1
11.	MATJAŠIČ Rudi, mag. posl. ved	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	14	2
12.	OZIMIČ Milan (vodja)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
13.	POHOLE Miloš	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	15	1
14.	POPOVIČ Boris	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	16
15.	POŽEŽNIK Janko	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	15	1
16.	ROPRET Metod	-	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	11	5
17.	SLIVŠEK Jože	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	1
18.	STRNAD Dušan	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	1
19.	ŠČAVNIČAR mag. Stevo	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	1
20.	ŠUMENJAK Branko	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0
21.	ŠVAGAN Matjaž	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14	2
22.	VERBIČ Jernej	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16	0

✓ prisoten

- opravičeno odsoten

PRISOTNOST ČLANOV INTERESNE SKUPINE LOKALNIH INTERESOV NA IZREDNIH SEJAH (5 izrednih sej)

		16.i zr	17.i zr	18.i zr	19.i zr	20.i zr	PRISOTEN	ODSOTEN
1.	BREŽAN Uroš	✓	✓	✓	-	✓	4	1
2.	DRAGAR Toni	✓	-	-	-	✓	2	2
3.	FAJT Rajko	✓	✓	✓	-	✓	4	1
4.	GLAVAČ Alojz	✓	✓	✓	-	✓	4	1
5.	GOLOB Franc	✓	✓	-	✓	✓	4	1
6.	HORVAT Tomaž, mag. prava	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
7.	KEKEC Bojan, mag. inž. energ.	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
8.	KHALIL Samer	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
9.	KONTIČ Bojan	✓	✓	-	-	✓	3	2
10	KOZELJ MIRKO	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
11	MATJAŠIČ Rudi, mag. posl. ved	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
12	OZIMIČ Milan (vodja)	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
13	POHOLE Miloš	✓	-	✓	✓	✓	4	1
14	POPOVIČ Boris	-	-	✓	-	✓	2	3
15	POŽEŽNIK Janko	-	✓	✓	✓	✓	4	1
16	ROPRET Metod	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
17	SLIVŠEK Jože	-	✓	✓	✓	✓	4	1
18	STRNAD Dušan	✓	✓	✓	✓	✓	5	0
19	ŠČAVNIČAR mag. Stevo	-	✓	✓	✓	✓	4	1
20	ŠUMENJAK Branko	✓	-	-	✓	✓	3	2
21	ŠVAGAN Matjaž	✓	✓	✓	-	✓	4	1
22	VERBIČ Jernej	✓	✓	✓	✓	✓	5	0

- ✓ prisoten
- opravičeno odsoten

Ad 4)

V okviru te točke ni bilo pobud oz. vprašanj.

Sekretarka
Meta Štebmal

Vodja interesne skupine
Milan Ozimič